

12/2012

Masarykova ZŠ v Dolní Rovni

ŠKOLNÍ NOVINY

Zajímáš se o to, co se chystá ve škole?

Víš, co zajímá Tvé spolužáky?

Chceš poznat mnoho nového?

Chceš si hrát?

Tak neváhej a jdi do toho !!!!!!!!!!!!!

K zobrazení proslulé biblické scény inspirovalo jeho tvůrce narození Krista a klanění králů. Všeobecně se soudí, že první živý jesličkový obraz vytvořil František z Assisi už v roce 1223. V jeskyni nedaleko obce Grecio v Umbrii dal umístit jesle vystlané senem. U jeslí postavil osla a vola a sloužil zde za přítomnosti vesničanů štědrovečerní mši. Scéna se natolik líbila, že byla napodobována v řadě italských klášterů.

V době gotiky se setkáváme se Svatou rodinou při církevních hrách. Ježíšek, někdy i Josef a Marie, byl vyřezán ze dřeva, ostatní postavy hráli živí herci.

Koncem 16. století se o budování kostelních betlémů zasloužili jezuité konající své misijní cesty ve velké části Evropy, ale i v Asii a Jižní Americe. Za skutečné předchůdce současných jesliček jsou považovány jesličkové oltáře a skříně, které zobrazovaly Kristovo narození. Tyto obrazy byly neměnné. Teprve později byly betlémové postavy, často v životní velikosti, přemísťovány podle betlémské časové posloupnosti (oznámení příchodu Spasitele, narození, klanění králů). To zvýšilo zájem diváků.

První kostelní jesle u nás byly vystaveny o Vánocích roku 1562 v kostele svatého Klimenta na Starém Městě pražském. Stavění jeslí se rychle šířilo i v okolí Prahy.

Po roce 1780 bylo vystavování jeslí v kostelích označováno za nedůstojné, protože věřící, především mládež, věnovali obvykle více pozornosti vlastním jeslím než církevnímu obřadu. Proto byly z chrámových prostor vykázány.

Kostelní jesle byly zpravidla vyráběny profesionálními mistry. Postavy oblékali do drahých látek, nechyběl ani bohatý doprovod

služebnictva. Celá betlémská scenerie byla většinou zasazena do fantastické biblické krajiny.

Biblický příběh prosté ženy Marie s dětátkem byl lidem velmi blízký, a tak vymýšleli, jak by se ubohé ženě s děckem mohlo pomoci. Pod rukama prostých řemeslníků, někdy i samouků, začaly vznikat nové, lidové betlémy. Ty už bývaly umístěny do české krajiny a stavení se podobala venkovským chaloupkám a městským domům. Postavičky vyjadřovaly snahu pomoci bezbrannému dítěti a vedle darů králů snášely dítěti vše potřebné k životu i prostí lidé.

Oblíba stavění jesliček byla tak velká, že vznikaly celé dílny, kde se betlémy vyráběly. Vyřezávané betlémy z lipového dřeva byly poměrně drahé a mnozí si nemohli jejich nákup dovolit. Vzhledem k značné poptávce a také snaze zlevnit výrobu se začaly betlémy lisovat do forem, tzv. kadlubů, z papírové masy, sádrové hmoty, hlínky, těsta nebo vosku.. Usušené figurky se pak barvily. Místy se vyráběly betlémy keramické.

Na konci 19. století byly trhy u nás, ale i jinde v Evropě, doslova zavaleny sériově vyráběnými figurkami v několika velikostech. V tu dobu se k nám začaly dovážet z Drážďan a Innsbrucku vystřihovací betlémy. Byly skladné a lehce sestavitelné. Za krátký čas vystřihovací betlémy malovali i naši autoři. Ve 20. století ovládly trh výhradně vystřihovací a skládací betlémy. Se zvykem zdobení vánočního stromku začaly však betlémy ustupovat.

Od 60. let minulého století zájem o jesličky opět roste. Lidé si je začínají zhotovovat sami, některé dílny je vyrábějí profesionálně. Objevují se betlémy vyrobené z vizovického pečiva, šustí, slámy, keramiky nebo moduritu. Řada sběratelů betlémů je zároveň i tvůrci nových jesliček.

Vánoce

Proč jsou Vánoce tak jiné než je známe z dřívějších? Podléhají rodiče dětem, nebo naopak? Já to nevím, ale jedno vím docela jistě. Když mě v obchodě přivítá místo našich tradičních ozdob sob se Santem, tak mám po náladě a Vánoce ztrácí svoji chuť i vůni. Všude slyším, kolik se utratí tento rok za dárky a kdo na to má a kdo si na ně vypůjčí. Tohle jsou opravdu Vánoce? To pak ale nejsou svátky lásky, přátelství, vzpomínek a přiblížení se k sobě navzájem. **Neměla bych radost z dárku**, o kterém bych věděla, že si na něj museli moji blízcí vypůjčit.

Žádné období není spojeno s tolika pověrami a **kouzly jako Vánoce**. Spousta obřadů pochází z dávných předkřesťanských dob a byly spojeny se slavením zimního slunovratu. V dobách, kdy o životě a smrti rozhodovala sklizeň a plodnost domácích zvířat se magické praktiky týkaly hlavně zajištění dobré úrody. Věřilo se ale i o budoucnosti, zdraví, dětech, lásce.

Asi si pamatujete, že se nadílka dávala i zahradě, půdě a zvířatům. To vše pro dobrou úrodu a pevné zdraví a také si vážili všeho, co je živilo. Krásné zvyky jako lodičky, lití olova, krájení jablíčka, házení střevíčkem, či halekání. Bylo určeno, co přináší štěstí a zase co nám způsobí neštěstí. Spousta pověr se váže přímo k večeri. Třeba hospodyně nesměla vstát od stolu, jinak by slepice celý rok nenesly.

Večere musela mít devatero pokrmů a zbytky od stolu se zakopávaly do země, aby byla úrodná. Bylo jich daleko víc, ale čas plyne a zvyky se zapomínají a mění.

Já si je pamatuji skoro všechny, protože jsem Vánoce jako malá trávila s babičkou a dědečkem. Na stromku nebylo nikdy nic umělého, ale panenská jablíčka, vlašské ořechy a slámové ozdoby. **Hořely svíčky a bylo to krásné**. Babička byla silně věřící, takže koledy a modlení bylo součástí svátků Vánočních. Pro

mne Vánoce znamenají narození Ježíška a tak by to mělo v naší zemi zůstat.

Jak se slaví Vánoce v jiných zemích

V Anglii se nadělují dárky podobně jako v Americe a to až ráno na Boží Hod vánoční, což je 25. prosince. Santa Claus přichází v noci krbem a nasype dárky do punčoch, které děti večer ke krbu položily. Pravá hostina začíná 25. prosince a nerozlučně k ní patří pečený krocan. Ten nesmí chybět na žádném stole. Tradičním zákuskem je vánoční pudink. Dělá se z mouky, vajec, tuku, oříšků, rozinek, švestek a jiného sušeného a kandovaného ovoce, mnoha druhů koření a dalších přísad. Připravuje se většinou den předem, protože se musí velmi dlouho vařit v pudinkové formě. Není tedy jako náš pudink, ale spíš náky podobný bábovce. Dodnes je zvykem, že se v něm ukryje stříbrná mince pro štěstí.

Vánoční výzdoba v pokojích je trochu jiná než u nás. Nad dveřmi visí kytice jmelí a kdo si pod ni stoupne, může být políben. Jmelí bývalo dříve posvátnou rostlinou, která údajně vyháněla vše zlé z chalupy. Dveře ale nezdobí jen jmelí, ale i břechťan nebo cesmína, mnohdy spletené do věnců a zdobené různými barevnými stuhami.

K vánočnímu stromu se ve Velké Británii váže krásná legenda. Podle ní v horách přebývá dobrácký a štedrý vládce Vánoc. Vchod do jeho jeskyně hlídá 63 trpaslíků. Když nastanou

Vánoce, vykřikne třiašedesátý trpaslík před vchodem do jeskyně: "Vánoce!" a trpaslíci vyběhnou do lesů kácet jedle. Stromky slavnostně ozdobí a v žádném domě potom nemůže takový vánoční stromeček chybět.

V další ze severských zemí, **Finsku**, prý za polárním kruhem v malé vesničce poblíž Rovaniemi, žije sám Santa Claus. Každý rok ale odlétá se svým sobím spřežením hlavně za dětmi ze Spojených států. Ve Finsku má totiž tenhle břichatý, růžolící a bělovousý děda silnou konkurenci - velkého Ukko. Ten se sice od Santa Clause moc neliší - podle legendy má dlouhé bílé vousy až do pasu a půlmetrovou červenou čepici s rolničkou – místo spřežení sobů ho ale při rozdávání dárků prý doprovázejí malí veselí mužiči.

Jelikož v **Brazílii** žije hodně národnostních menšin např. Němci, Španělé, Japonci a hlavně Portugalci (Brazílie je bývalou Portugalskou kolonií), většina tradic pochází právě z těchto zemí.

Vánoční stromeček je většinou umělý. Dekorace je převážně z řezaných květin. Lidé na ulicích tančí a zpívají a přejí si všechno nejlepší. Navštěvují kostely a mše, které se konají pod širým nebem.

Tyto oslavy se v **Austrálii** konají až do Tří králů. Dárčky naděluje Papai Noel, který prý žije v Grónsku a na sobě má pouze košili a kalhoty. Ke štědrovečerní večeři se podává nadívaný

krocán, mořské ryby, šunka, ovoce a cukroví. Ve velkých městech se konají velkolepé ohňostroje.

Jelikož je v Austrálii mnoho národnostních menšin, každá rodina udržuje tradici své země. Nejvíce je zde však Angličanů, takže převládají zvyky z Británie.

Dárky tedy naděluje převážně Santa Claus nebo Ježíšek a to z 24. na 25. 12. Stromeček je většinou umělý nebo v květináči a štědrovečerní hostina se koná převážně venku. Na stole můžeme najít krocana, kuře, těstoviny, různé saláty, mořské plody, zmrzlinu a švestkový nákyp s ořechy a rozinkami, políty vaječným koňakem. A samozřejmě chlazené nápoje, jelikož zde právě vrcholí léto.

Vánoční příběh

Vánoce a jejich neopakovatelná atmosféra! Od malička až po dnešek se mi ve vzpomínkách vynořují vždy přesné a neměnné obrazy z dětství. Sladká vůně křehkých vanilkových rohlíčků, ořechových pusinek a kokosových hrudek. Jablkový dort ozdobený čokoládou a šlehačkou. Maminčin radostně vzrušený obličej při sestavování jídelního lístku. Šplouchání kapra ve vaně. Vánoční stůl byl vždycky překrásně upravený a ty nejjemnější detaily, které ho dotvářely, vyráběl

s obdivuhodným vkusem náš tatínek. Nikdy nechyběl hezký přírodní svícen ozdobený chvojím. Na jednom konci bylo připraveno křehké vánoční pečivo a mísy plné ovoce. Jablka, pomeranče, mandarinky, datle, fíky, hrozny vína. Naše maminka říkala, že na štědrovečerním stole nesmí nic chybět. A vůbec, byla jakási jinačí, milejší a veselejší. Když jsme, vyhladovělí povinným půstem, zabloudili občas do spíže s cukrovím, i její plesnutí bylo jaksi laskavější.

Toho roku, kdy jsem pochopila, že dárky nenosí Ježíšek, ale kupují je rodiče, popadla mne nepřekonatelná touha objevit je nebo se prostě jen přesvědčit, že na nás rodič nezapomněli. Poslední týden před svátky jsem spolu se sourozenci tajně prohledávala skříně a všechna místa, která mohla posloužit rodičům jako skrýš. Určitě to nebyla jenom otcova intuice, spíš to byly stopy hledání, které jsme my děti po sobě zanechávaly, protože nás jednou zavolal k sobě a zkoumavě se na nás zadíval: „Blíží se Vánoce. Možná, že už víte, co dostanete pod stromeček.“ Všichni tři jsme horlivě kroutili hlavami, že nevíme. „Jak jen na to mohl přijít?“ divili jsme se později v dětském pokoji, protože to vlastně bylo jemné upozornění, abychom přestali. Sourozenci se okamžitě vzdali a tak jsem v hledání pokračovala sama.

Zbabělci, myslela jsem si. Moje námaha byla konečně odměněna, když jsem v nejzazším koutě prádelníku objevila knihu, po které jsem už delší dobu prahla. Rychle jsem ji dala na původní místo a zbylé dny do svátků jsem se pohybovala mezi sourozenci s hrdostí úspěšného průzkumníka.

Konečně nastal Štědrý večer. Na vánočním stromečku, který jsme odpoledne ozdobili, se pohupovali lehoučcí bílí andělíčky, které otec s úžasnou vynalézavostí navrhl a my jsme je vysíhali z papíru. Už několik roků byli neodmyslitelnou součástí našeho vánočního stromečku. Z kuchyně se linula lahodná vůně, maminka, rozpálená od práce u sporáku, dokončovala poslední jídlo. I letos jsme poslední minuty trávili ve svém pokoji, kde

jsme měli odříkat dětskou modlitbičku. Jako obvykle jsme však napínali zrak, jestli za zasklenými dveřmi, které spojovaly náš pokojík s obývacím, nezahledneme nějaký tajemný stín a natahovali jsme uši, jestli neuslyšíme kroky nebo šustění papíru. Když se konečně rozsvítily barevné svíčky na stromku a do ticha zazněl stříbrný hlas zvonečku, vtrhli jsme do pokoje jako uragán. Stromeček a pod ním hromada dárků. „Smíme?“ ptali jsme se dychtivě. „Až po večeři,“ přemlouvala nás maminka, ale nakonec vždy podlehla našemu prošení. Asi věděla, že bychom vzrušením ani nevnímali, co jíme a to by byla škoda, protože je výborná kuchařka. Sáhla jsem po nejbližším balíčku, označeném mým jménem a vzrušeně jsem ho rozbalovala.

Když jsem ho konečně otevřela, našla jsem v něm nedávno objevenou knihu. Zvláštní, srdce se mi vůbec nerozbouchalo radostí jako po jiné roky a já jsem jen dárek rozpačitě převracela v ruchách. „Nelíbí se ti?“ zeptala se maminka znepokojeně. „Ale ano, líbí,“ horlivě jsem přisvědčovala a zaháněla z obličeje rozpačitý výraz. Potom jsem se mimoděk setkala s pohledem otcových laskavých hnědých očí. Na tváři měl chápavý úsměv a já jsem si s hanbou uvědomila, že zná pravdu. Tenkrát jsem pochopila, že jsem se díky své zvědavosti připravila o nejkrásnější okamžik Štědrého večera a se závistí jsem pozorovala své „zbabělé“ sourozence, kteří se při rozbalování dárků nefalšovaně radovali.

Od toho Štědrého večera nechci nikdy dopředu znát překvapení. Vždyť nejkrásnější na něm je právě to, že ho člověk nezná.

Již od pradávna se lidé zajímali o svou budoucnost a snažili se ji nějakým způsobem poodhalit. A z této snahy vznikly zvyky a potom i tradice. Některé postupem času zanikly, některé se dochovaly dodnes.

Vánoční pranostiky

Pranostiky vycházely z konkrétních zkušeností mnoha generací, předávaných z rodičů na děti. Připomeňme si některé z pranostik, které se vážou k vánočním dnům:

- Na Adama a Evu (24.12.) čekejte oblevu.
- Je-li na Štědrý večer nebe hvězdnaté, bude rok úrodný.
- Když na Štědrý večer sněží, na pytle se chmel těží.
- Na Nový rok o slepičí krok.
- Na Tři krále mrzne stále.
- Je-li na Tři krále jasno, zadaří se pšenice.
- Když čas před Vánocemi až do Tři králů (6.1.) mlhavý a tmavý jest, následují na to nemoci.
- Jak Vánoce obalí stromy sněhem, tak posype je jaro květem.
- Zelené Vánoce – bílé Velikonoce.
- Jasně Vánoce – hojnost vína i ovoce.
- O Vánocích obloha čistá a hvězdná, bude úrodný rok.
- Lepší Vánoce třesuté než tekuté.
- Pak-li na Štěpána (26.12.) silný vítr bouří, vinař smutně oči mhouří.
- Když na Štěpána větrové uhodí, příští rok špatně se urodí.
- Jaký prosinec, takové jaro.
- Jaké zimy v prosinci, taková tepla v červnu.
- Po studeném prosinci bývá úrodný rok.
- Vánoce na ledě – Velikonoce na blátě.

Silvestr

Oslavy konce roku už tradičně provází atmosféra všeobecného veselí, dobrého jídla a pití. Ne vždy tomu bývalo právě tak. Nutno dodat, že tyto hlučné radovánky přineslo až minulé (tedy 20.) století. Dříve bývalo zvykem očekávat příchod nového roku ve zbožném rozjímání a silvestrovský večer byl vyhrazen návštěvám kostela, kde lidé děkovali za vše dobré v roce právě uplynulém a prosili o zdar a štěstí v roce nadcházejícím.

1. Obložené mísy a chlebičky patří k občerstvení pro dlouhou Silvestrovskou noc.

Na obložené chlebičky volíme nejvýše 5 druhů různorodých potravin, chuťově sladěných. Servírujeme-li více druhů obložených chlebiček, upravujeme je na mísu tak, abychom vždy v jedné řadě naskládali vedle sebe chlebičky stejného typu. Taková úprava je vzhlednější. Servírovací mísy a talíře mají být pokud možno ploché. Jejich velikost volíme přiměřeně k množství pokrmu. Zejména obložené mísy (pokud to jejich složení dovolí) upravujeme více do výše. Po konečné úpravě by z nich studené pokrmy neměly „přetékat“, přes okraj. Velmi slavnostně může ale působit např. majonézový salát servírovaný v širším skleněném poháru. Záleží na Vaší šikovnosti a vkusu.

Při každé úpravě obložené mísy volíme vhodné zeleninové ozdoby, které barevně oživí celkový vzhled jídla. K efektnímu dojmu při tom postačí celkem jednoduchá úprava.

2. Prostírání

dbáme na to, aby skleničky nepřekážely. Začínáme je stavět od špičky příborového nože napravo v pořadí, jak je budeme potřebovat. To znamená, že nejbliže k noži dáme sklenku, kterou použijeme nejdříve – při servírování pečeně to tedy bude sklenka na pivo. Později, budeme-li servírovat třeba sýr, využijeme i sklenku na bílé víno, která tedy bude druhá v pořadí. Nabídneme-li i moučník a k němu víno šumivé, bude jako třetí sklenka určená k

tomuto druhu nápoje. Pod sklenky bychom měli dávat podložky, abychom zabránili potřísnění ubrusu.

Vánoční stromky

Snad nejmladším vánočním zvykem je strojení stromku. Předchůdci klasických smrků, boroviček a jedliček byly pravděpodobně ovocem, pentlemi a cukrovinkami zdobené haluzky a pruty - tak zvané dary pastýřské, a to již při římských saturnáliích, pořádaných ve starověku. K nám se zvyk zdobit vánoční stromeček rozšířil z německých oblastí, odkud se v 17. století šířil po celé Evropě. Zdomácněl především v domech nejbohatších měšťanů a posléze i šlechty. Do lidových vrstev pronikal pomalu, někde ho neznali ještě koncem 19. století.

Poprvé se klasický vánoční strom, jak ho známe i dnes, objevil v roce 1605 v německém Štrasburku a byl ozdoben různobarevnými papírovými růžemi, panenskými jablíčky, cukrovinkami a pozlacenými řetězy. Roku 1816 zdobil už i rakouský císařský dvůr. V průběhu minulého století se začal objevovat v aristokratických sídlech ve Francii, Anglii, Dánsku a Norsku. V Praze poprvé spatřili ozdobený a osvětlený vánoční strom hosté ředitele Stavovského divadla J. K. Liebicha, který je v r. 1812 pozval na oslavu Vánoc na zámek "Ztracená varta" v Libni.

V roce 1924 byl poprvé na veřejném prostranství postaven vánoční stromeček v Brně. Zasadil se o to spisovatel Rudolf Těsnohlídek, který našel pod stromem opuštěné děvčátko. Strom byl na jeho popud přemístěn do města a pod něj byla umístěna kasička, do níž mohl každý přispět na opuštěné děti. Tato tradice se v Brně dodržuje dodnes.

V posledních letech se stále častěji objevují stromky umělé. V některých oblastech, např. v Austrálii nebo na jihu USA, kde je lesní porost skromný, jsou v podstatě východiskem z nouze. Staly se však módním trendem

prakticky v celém světě. Ačkoliv bezesporu mají své přednosti (jsou stále zelené, neopadají a můžeme je využívat mnoho roků za sebou), přece jen jim chybí ona přirozená vůně jehličí, která neopakovatelně provoní celý byt.

U nás se dříve vánoční stromek zavěšoval zpravidla pod dřevěný strop světnice špičkou dolů nebo se stavěl do dřevěných podstavců v podobě kříže. K vánočnímu stromku neodmyslitelně patřily svíčky jako symbol božího světla z Betléma.

Povídání Josefa Lady

BYL U NÁS MIKULÁŠ

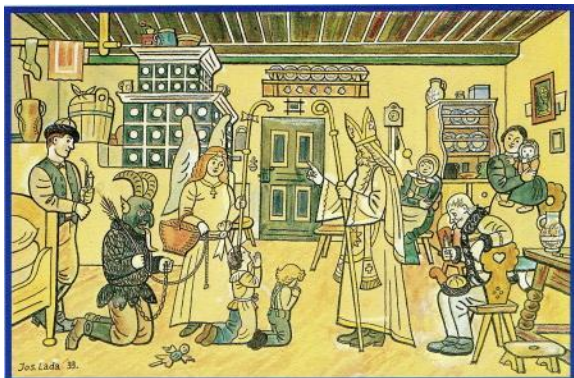
Už několik dní před jeho příchodem povídal si můj tatínek se starým tovaryšem Vilímem, že tentokrát přijdou do Hrusic Mikulášci až z Vídně a ti že jsou moc přísní. Povíдали si to jako pro sebe, ale patřilo to mně a já, ačkoliv jsem se tvářil, jako když to neslyším, dostal jsem z těch vídeňských Mikulášů opravdu strach. A když konečně přišel ten tajemný večer, kdy Mikuláš přichází a naděluje, nebyl bych vyšel ven ani za zlaté prasátko. Slyšel jsem, jak tu a tam ve vsi vřískají děti, a každou chvíli přeběhl některý větší kluk s dupotem kolem našeho baráku. „To ho asi čert honí, kluka nezbedného!“ říkával tatínek svým spolupracovníkům u verpánků a všichni takového kluka srdečně litovali: „Ubohej kluk! To už ho čert jistě chytil a má ho v pytli!“ Ale zkušený otec jim tu starost hned zase vymlouval: „No – on čert takového kluka hned do pekla neponese! Jen mu někde za větrem pořádně nalupá, napomene ho, aby byl hodnější a poslouchal líp svoje rodiče!“ A teď si představte, že vtom zabouchal u nás Mikuláš metlou na okno a hned také na dveře světnice.

„Už jsou tady!“ vykřikl bratr a já jsem byl ihned pod postelí. Tam jsem slyšel, jak rodiče Mikuláše vítají a ptají se ho, kde nechal čerta. „Mám ho venku uvázaného u vaší hrušky – Javornice. Já vím, že tu máte málo místa, a ten chlupáč divokej by vám tu mohl ještě něco rozbít! No – a máte vy vůbec nějaké malé děti: Žádné tady nevidím a mám s sebou pro ně plno všelijakých dárků!“

„I máme, pane Mikulášci! Máme přece ještě

kluka Josefa – polez ven, kluku zatrápená, Mikuláš chce s tebou mluvit!“

Mně se ven moc nechtělo, ale měl jsem strach, aby se Mikuláš moc nedopálil a nevrátil se pro čerta, a tak jsem se raději vyšťoural zpod postele doprostřed světnice.

„Modlit!“ poručil Mikuláš a já jsem ho ihned poslechl. Klekl jsem si na kolena a drmolil jsem jednu modlitbu za druhou, pletl jsem ve strachu páte přes deváté, ale Mikuláš byl přece se mnou spokojen. Pokynul mi, abych přestal, a ještě se zeptal rodičů, zdali se ve škole dobře učím a zdali také doma řádně poslouchám. A když slyšel od rodičů, že to se mnou ještě ujde, vytáhl z košíku velký papírový sáček s dárky a podal mi ho.

Radostně jsem mu poděkoval a sotva odešel, hned jsem obsah sáčku vysypal na ševcovskou třínožku. Jemine – to bylo dobrých věcí! Dal jsem se radostí do tance kolem třínožky po jedné noze a potom jsem se s chutí pustil do těch nadělených dobrot. A vděčně jsem přitom vzpomínal na hodného Mikuláše – ačkoliv se mi chvílemi zdálo, že mi jeho hlas byl hodně povědomý a že byl nějak moc podoben naší sousedce – tetě Skřivánkové! Ale dlouho jsem se tou nápadnou podobou nezabýval.

Vánoce ve škole

Od tohoto týdne probíhá výzdoba naší školy. Poslední den (21. 12.) se budeme první dvě hodiny učit a od třetí vyučovací hodiny budou probíhat třídní besídky.

Ve škole se sejdem 3.1.2013

Horoskop na Vánoce

Vodnář

Ve své blízkosti naleznete osobu, která vás podpoří a dopomůže k úspěchu. K lásce si však budete muset najít cestu sami. Nezapomínejte na to, že život nejsou jen pracovní povinnosti a spolehněte se občas na intuici. Nečekaný vánoční dárek může být tím pravým popudem k nastartování šťastné životní dráhy. Během svátků se příliš nepřejídejte a po pivu si nedávejte žlutkové věnečky.

Ryby

Koncem roku máte šanci na úspěšný podnikatelský vzestup a samozřejmě výhodnější peněžní ohodnocení. Z minulých chyb v lásce se však poučte a nelámejte hned všechno přes koleno. Polibek pod vánočním jmelím vás vrátí do let plných vášně.

Beran

Nenechte se ničím rozházet, osud se určitě obrátí k lepšímu. Jen na něj zbytečně nechvátejte. Svého partnera se klidně zeptejte na věci, které vám už dlouho leží na srdci. Odpovědi se nemusíte obávat. Jedno šampaňské v lednici bude málo! Dopřejte si proto sváteční párty ve dvou v restauraci, kam jste se celý rok chystali, ale nedostali.

Býk

Výrazný neúspěch vám nehrozí, pokud se mu zbaběle poddáte. Utrďte si své životní hodnoty a vykročte tím správným směrem. V lásce buďte odvážnější a občas sami projevte větší milostnou aktivitu. Nespolehejte na náhodu a před letošními Vánoci nakupte více prskavek a balícího papíru. Pozor ale na kapří kosti. V krku nepříjemně píchají a pohotovost kdoví jestli bude fungovat.

Blíženci

Všude to občas zajiskří, ale každá bouřka jednou přejde. Pokud si připadáte jako na toboganu, je to docela normální. V závěru roku se přechodně dostaví pracovní únava. Nezveličujte přátelský vztah – lásce vašeho stálého partnera se nevyrovná. Ostatně

presvědčí vás o tom silvestrovská půlnoc. Ošchlé jednohubky neschovávejte do ledničky, hod'te je raději psovi.

Rak

Záleží jen na vás, aby vám starosti nepřerostly přes hlavu. Přinejmenším polovina je jich stejně nepodstatná. Proto se klidně oddávejte svobodnějšímu snění, ale vez'te, že záznaky se nedějí. Milostný vztah by se vám mohl poněkud vymknout zpod kontroly, vánoční dárky proto rozdávejte pouze v kruhu rodinném. Také bramborový salát jen s mírou – mohl by se ozvat žlučník.

Lev

Máte dojem, že váš život je pod psa? Zlepšení je na obzoru. Dokonce máte nadějí na nečekaný společenský vzestup. Chce to jen trochu více osobní houževnatosti. Svému partnerovi věnujte více pozornosti, třeba vám konečně dojde, čím byste ho skutečně o letošních vánocích potěšili. Zbylé chlebičky ze silvestrovské zábavy si neberte domů. Popelnice budou přeplněné.

Panna

Příští měsíce si vyžádají vaši zvýšenou pracovní aktivitu. Nepodléhejte pesimismu, neboť to prospěje vaší budoucí kariéře. Náhodným svodům osob druhého pohlaví se vystříhejte a předem uvažte, co by mohlo později být příčinou vážného konfliktu. Ze svátečního jídelníčku klidně vypus'te svačiny. I tak zaručeně přiberete.

Váhy

Před vámi jsou šťastné dny. Společenské výkyvy nebudou nijak dramatické. Pokud máte dojem, že se stále mýjíte se svým životním ideálem, přiznejte si, že i vy k němu máte daleko a spokojte se se skutečností. Na vánočním stromku raději nezapalujte voskové svíčky. Pozor na vánočku v „koláčové dírci“. Mohla by vás pěkně přidusit.

Štír

Jak budete spokojeni v zaměstnání, tak spokojeni budete i doma. Nebude to o nic horší

než na začátku roku. Lásce však neklad'te podmínky a rychle vez'mete rozum do hrsti, jinak se dočkáte zklamání. Vánoční svátky jsou příležitostí k tiché sebekritice. Takové nahořklé sousto klidně zapijte dvojitým drinkem a nebojte se ani marcipánových perníčků.

Střelec

Předsevzetí do nového roku přizpůsobte svým schopnostem, jinak vám hrozí psychický krach. Změnu k lepšímu nečekejte obratem, ale jistě vás nemine. Hodně optimismu můžete načerpat u svého partnera. Nestyd'te se otevřené diskuse a osobní omluvy. Vánoční čas je k tomu předurčen. Vanilkové rohlíčky nesnězte najedou víte, že tchyně už další nepřinese.

Kozoroh

Přestaňte se užírat představou, že vás nikdo chápe. Vaše problémy nevyřeší nikdo jiný než vy sami. Milostná touha vás zaslepuje natolik, že pravou lásku po svém boku jaksí přehlídíte. Možná by to spravily silnější brýle. Pod stromečkem je ale zřejmě nenajdete. Šlehačkové zákusky nechte raději dětem a chuť na něco dobrého si spravte například topinkovým toustem.

**Všem učitelům, zaměstnancům
školy a žákům přejeme krásné
Vánoce !!!**

Redakce školního časopisu